

Bet. o. lovf. om beskatningen af pensionsordninger m. m.

41) *Stk. 2*, der bliver *stk. 1*, affattes således:

„Er der vedrørende en ordning, som omfattes af afsnit I, før lovens ikrafttræden foretaget en disposition i form af sikkerhedsstillelse for gæld, som ikke har medført afgiftspligt efter de hidtil gældende regler, skal der senest pr. 1. juli 1972 ske afgiftsbegrænsning efter § 30, jfr. § 34, medmindre sikkerhedsstillelsen forinden er begrænset til et beløb, der ikke overstiger ordningens værdi (genkøbsværdi eller lignende) ved lovens ikrafttræden, og til kun at vedrøre gæld, som er stiftet før dette tidspunkt.“

Til § 68.

42) Paragraffen udgår.

Af *mindretal* (Ømann):

Ny paragraf.

43) Efter § 69 indsættes som ny paragraf:

„§ 01. Finansministeren og socialministeren sætter i løbet af folketingssamlingen 1971-72 forslag, som forenkler de støttede forsikringsordninger, og som henlægger administrationen af eventuel procentuel præmiestøtte til forsikringsinstitutterne.“

Af *mindretallet under nr. 3*:

Ny paragraf.

44) Efter § 69 indsættes som ny paragraf:

„§ 02. Adgangen til at tegne indekskontrakter ophører fra 10. maj 1971.“

Bemærkninger til ændringsforslagene.

Til nr. 1-2.

Da det må forudses, at nogle skatteydere allerede ved oprettelsen af forsikringen (pensionsordningen) vil foretrække at vælge den henført til den begrænsede fradragsret, har man fundet det mere hensigtsmæssigt at fastsætte, at valget af beskatningsform får virkning med det samme.

Til nr. 3.

For at formindske risikoen for misbrug finder mindretallet det nødvendigt, at der indføres en beløbsgrænse for rateforsikringer i pensionsøjemed. Beløbsgrænsen svarer til beløbsgrænsen i ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 4.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 12 (side 37), har man fundet det nødvendigt at begrænse mulighederne for at anbringe en kapitalopsparings midler i værdipapir under hensyn til, at midlerne skal tjene pensionsformål. De grænser, inden for hvilke finansministeren efter indhentet udtalelse fra handelsministeren (forsikringsrådet) kan tillade anbringelse i værdipapirer, er i forslaget fastsat som en henvisning til loven om tilsyn med pensionskasser. Denne lovs § 14, stk. 2, indeholder imidlertid en begrænsning for aktiekøb, som er velbegrundet, når det drejer sig om de betydelige kapitaler, som de fleste pensionskasser råder over, men som rent faktisk vil gøre det meget vanskeligt overhovedet at anskaffe aktier til en enkeltmandsordning med en beskeden pensionskapital. Det drejer sig om reglen om, at der højst må købes aktier for 1 pct. i ét og samme selskab. Denne begrænsning ville ofte medføre, at der ikke kunne købes aktier til en ordning, hvor pensionskapitalen er under 400.000 kr., jfr. at aktier på børsen omsættes i portioner a 4.000 kr.s pålydende.

Ændringsforslaget tilsigter at bibeholde henvisningen til de grænser, der er fastsat i loven om tilsyn med pensionskasser, dog med undtagelse af den nævnte 1 pct.-regel.

Til nr. 5.

Reglen i lovforslagets § 16, stk. 2, om pristalsregulering af maksimum for årlige indbetalinger til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed bygger på reguleringspristallet for januar 1963 (= 100) Efter fremsættelsen den 17. marts 1971 af lovforslaget om „nulstilling“ af pristallet bør reglen i § 16 tage udgangspunkt i det nye pristal (= 100) pr. 1. januar 1971.

Den oprindeligt foreslåede regel ville føre til et maksimum pr. 1. januar 1971 på 29.000 kr., som nu foreslås rundet op til 30.000 kr. Det er endvidere fundet praktisk